

# Відпочинок з English у "Чайці"

Дванадцять незабутніх днів, насичених цікавими розвагами, конкурсами та змаганнями, а головне – продуктивною навчальною програмою з англійської мови, провели 252 дітей залізничників у дитячому оздоровчому центрі "Чайка", що у селі Лазурне на Херсонщині.



Цьогорічний "англійський" заїзд суттєво відрізнявся від минулорічного. Не було волонтерів зі Сполучених Штатів Америки, а відтак – живого спілкування з носіями мови, натомість із дітьми працювали 18 кваліфікованих педагогів-лінгвістів із Бериславського коледжу, які ретельно контролювали навчальний процес. Для поглиблення мовної практики організатори відпочинку збільшили кількість і тривалість англомовних заходів.

Під час літніх канікул у таборі запроваджено цікаву методику вивчення іноземної мови: нема традиційних уроків, а засвоєння матеріалу відбувається в ігровій формі. Упродовж дня діти просто спілкуються англійською з викладачами, беруть участь у конкурсах та різноманітних гуртках. Оскільки кожна дитина по-різному засвоює нові знання, то на всіх заходах паралельно відбувався переклад. Щось незрозуміле можна з'ясувати в будь-який час.

Нагадаємо, що минулого року під час пілотного "англійського" заїзду впродовж двох

тижнів керівництво пансіонату, американські волонтери та вожаті пильно вивчали різносторонню діяльність кожного з учасників. П'ятеро найактивніших дітей, які відзначилися найкращими знаннями англійської мови, були нагороджені безкоштовними путівками на наступний рік. Троє з них скористалися цією можливістю.

Одна з минулорічних переможниць Оксана Сенів (на фото у центрі) – справжній "ветеран" відпочинку в "Чайці", адже відпочиває у таборі вже сьомий рік поспіль. "Їжджу у "Чайку" з дев'яти років. Це для мене вже як друга домівка. У "Чайку" хочеться повертатися знову і знову, бо відпочинок там організовано на високому рівні. Зважаючи на вік, це був мій останній відпочинок як дитини залізничника. Якщо мені вдасться повернутись туди ще, то вже в якості вожатої. Тому разом із позитивними емоціями, які мене переповнюють, відчуваю також і ностальгічний сум", – зізналась Оксана.

Без гордоців, але з помітним відчуттям переможця ділиться враженнями з відпочинку Богдан Кутний (на фото ліворуч). Каже, що надзвичайно приємно, коли винагороджують за працю, і варто було скористатися цим бонусом. Для нього це вже п'ятий відпочинок у "Чайці", однак кожен наступний закарбовується у пам'яті ексклюзивними моментами. "Щоразу везу додому особливі незабутні емоції та нові навички. От минулого року відпочинок характеризувався більш насиченою спортивною та культурною програмами. Цього разу – більше творчого досвіду", – розповів Богдан.

Ігор Стефанчук (на фото праворуч) минулого року підкорив усіх викладачів своїм виконанням бальних танців і за активну участь у житті табору був відзначений високими оцінками журі, а відповідно – нагороджений безкоштовною путівкою. Враховуючи минулорічний досвід спілкування з американськими гостями, каже, що цього року їх таки бракувало. "Усе було б ще краще, якби були волонтери зі США. Я, звісно, не можу сказати, що бракувало мовної практики. Навпаки – цього року було більше пісень англійською, більше англомовних гуртків, більше навчання. Однак ми не мали можливості наживо пізнавати їхню культуру та традиції".

Своїми враженнями від англомовної програми у "Чайці" поділилися й інші її учасники.



Тринадцятирічний Артур Олеш вчиться у спеціалізованому класі з поглибленим вивченням англійської мови. На відпочинок до "Чайки" їздив вдруجه, щоб "підтягнути" свої знання з іноземної. "Англійський табір – це чудова альтернатива під час літніх канікул. Я спокійний, що мої знання з іноземної мови не перейшли у пасив. Більше того, вони значно активізувалися під час безперервного дванадцятиденного спілкування", – зазначив Артур.

А от Антон Брезнів в "англійському" таборі побував уперше, тож для нього це – великий досвід. Антону лише дев'ять років, і він щойно почав опановувати англійську мову, а в "Чайці" це більше пройнявся азартом і охотою до її



вивчення: "Ці дні я провів надзвичайно корисно для себе. Хоча мої знання з англійської мови тільки початкові, тут я навчився висловлювати їх вільно і без внутрішнього страху. Ми вчили багато пісень та сценек. Цей відпочинок залишив надзвичайно приємні враження".

Голова профкому дорожнього фізкультурно-спортивного клубу "Локомотив" Володимир Петришин, який супроводжував дітей у "Чайку", відзначив, що такий відпочинок дітлахи сприйняли охоче: "Відпочинок для кожного пройшов дуже корисно та змістовно. Думаю, наступного року, коли знову будуть залучені англомовні волонтери, діти зможуть спілкуватися з ними значно краще. Уже зараз кожному з них не терпиться похизуватися перед однолітками, наскільки підвищився їхній рівень знань з іноземної мови".

Серед тих, хто зустрів дітей, що повернулися з табору на вокзал станції Львів, був голова дорожньої профспілкової організації Андрій Сенишин. За словами Андрія Андрійовича, організувати "англійський" заїзд було нелегко, треба було враховувати бажання дітей: "Тішить, що діти виявили бажання вивчати англійську навіть під час канікул. Це дуже важливо для нас, оскільки ми прагнемо, щоб наші діти знали іноземні мови, і стараємося створити їм для цього найкращі умови. Ми спеціально попросили керівництво табору запросити викладачів, які досконало знають англійську мову. У такому режимі діти звикають до спілкування іноземною мовою, і це стає для них нормою. Ми робимо все системно та поетапно. По-перше, стежимо, аби у таборі змогли побувати діти з усіх куточків Львівської залізниці, по-друге, маємо намір розширювати горизонти програми. Наприклад, наступного року планується організувати групи і з інших іноземних мов. Частина цих дітей, які побували у "Чайці", – це майбутні залізничники, і ми повинні готувати їх вже відтепер, адже у такому віці мови засвоюються найкраще".

Оксана ЛОЇК  
Фото автора



День народження старшого електромеханіка, голови профкому Стрийської дистанції сигналізації і зв'язку Лілія Лев цього року співпадає із відзначенням Дня профспілки – у першу неділю серпня. Цього року у Лілії Зеновіївни – ювілей. Власне й народилася вона недільного ранку 4 серпня, коли відзначали два свята разом – День залізничника та День профспілки. Тільки профспілковим лідером Лілія Лев стала значно пізніше – у 2005-му, а залізничницею – ще у 1982-му році.

Започаткував залізничну династію у родині дідусь, а батько не бажав доньці іншого майбутнього, окрім праці на залізниці. Найбільш творчою для Лілії на залізниці здавалася професія спеціаліста з пристроїв автоматики і телемеханіки, а навчання у Львівському технікумі залізничного транспорту стало цьому підтвердженням.

Лілія Лев прийшла працювати у Стрийську дистанцію сигналізації і зв'язку 31 рік тому. Спочатку працю-

вала електромонтером поста електричної централізації станції Стрий, а сьогодні – старшим електромеханіком, очолює групу із ведення технічної документації.

– Наш начальник дистанції Володимир Семенець ініціював створення групи із забезпечення безперебійної роботи автоматики і телемеханіки, що займається технічною підготовкою молодих спеціалістів, які приходять до нас працювати після вищих та спеціаль-

## Два свята в один день

них технічних навчальних закладів, і загалом підвищуватиме технічний рівень усіх працівників, – розповідає Лілія Лев. – Тепер молоді працівники дистанції зможуть разом із досвідченими наставниками виїжджати на об'єкти для ліквідації непростих пошкоджень.

Сьогодні у підпорядкуванні старшого електромеханіка Лілії Лев шестеро працівниць, які дбають, аби технічна документація відповідала вимогам правил технічної експлуатації, чинним інструкціям, оперативно вносять актуальні зміни.

– Молоді спеціалісти, які прийшли до нас працювати за скеруванням, уже добре себе зарекомендували в роботі, під час літніх відпусток підміняють керівників певних ланок дистанції, – зазначила Лілія Лев.

– До яких справ нещодавно долучилася профспілка?

– Зараз у дистанції працівники Управління будівельно-монтажних робіт та цивільних споруд №6 ремонтують кабінети, коридори. Профком тривалий час порушував перед керівництвом дистанції питання про покращення умов праці. Контролюємо питання видачі спецодегу, якщо є з ним проблеми – долучаємося до їх вирішення. На цьогорічній звітно-виборній конференції було прийняте рішення про збіль-

шення кількості робочих рукавиць для зв'язківців. Стежимо і за тим, щоб оплата за понаднормові години проводилася вчасно. Словом, усі питання соціального захисту наших спілчан тримаємо на контролі.

– Як ставиться молодь, яка поповнила ряди профспілкової організації, до членства у профспілці?

– Молодь у нас прогресивна, працююча і відразу поповнює ряди профспілки. Спілкуючись з молодими людьми під час працевлаштування, я розповідаю їм про переваги членства у дорожній профспілці. Нині на обліку профспілки дистанції перебуває 265 працівників, із них 60 – молодь.

– Як організовуєте дозвілля для молоді?

– Молоді люди люблять подорожувати, тому залучаємо їх до цікавих подорожей та екскурсій. Минулого року організували поїздку в Карпати до водоспаду Кам'янка, День профспілки відсвяткували на озері Синевирі, а у другій половині серпня цього року плануємо поїхати до Кам'янця-Подільського та Хотина. Під час таких поїздок працівники, які трудяться на різних об'єктах, від Сихова до Лавочного, ближче знайомляться один з одним, починають товаришувати, у результаті

це позитивно впливає на роботу.

Молодь не лише нашої дистанції, а й усього Стрийського залізничного вузла з нагоди Дня святого Валентина запросили у Стрийській палац культури на вечірку за участю гурту "Скрябін". Для спілчан ми купили квитки на вистави Дрогобицького драматичного театру, на концерти українських виконавців.

Захоплюється молодь і спортом, зокрема грою в шахи, настільний теніс. Неповдалі дистанції обладнане футбольне поле зі штучним покриттям, де можна пограти у футбол. Хотілося б, щоб на залізниці відновилися спартакиади між службами.

– Чи легко бути головою профкому, незвільненою від основних обов'язків?

– Труднощі є, постійно бракує часу. Мені багато допомагають у роботі колеги члени профкому і колеги з групи документації.

У вільний від роботи час Лілія Зеновіївна вирощує квіти, любить почитати улюблену сучасну поезію, послівати пісень. Лілія Лев рада, що залізничну династію, яка налічує 70 років, продовжила її донька Людмила, яка зараз працює в дистанції інженером I категорії.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА